

Ο Χρήστος Ροζάκης υιοθετεί πλήρως και προπαγανδίζει τις τουρκικές θέσεις στους Έλληνες.
Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

Ο λόγος για τον Χρήστο Ροζάκη:

- Πρώην υφυπουργός εξωτερικών της κυβέρνησης Σημίτης.
- Αρχι-σημιτοφύλακας δηλαδή, όπως και ολόκληρο το ΕΛΙΑ-ΜΕΠ.
- Συμμετέχει σε συσκέψεις υπό τον νυν πρωθυπουργό Κ. Μητσοτάκη συμβουλευοντάς τον, μαζί με πλήθος άλλων επιστημόνων του ΕΛΙΑΜΕΠ.
- Συμμετέχει σε δημόσιες ομιλίες με ομονοούντες (Γ.Α.Παπανδρέου, Ν. Μπακογιάννη

Τι λέει;

Τα εξής

«Η Ελλάδα έχει τηρήσει μία μαξιμαλιστική θέση σε όλα της τα ζητήματα. Έχει θεωρήσει ότι μπορεί να έχει ΑΟΖ μέχρι την Κύπρο, πράγμα αδύνατον. Έχει θεωρήσει ότι μπορεί να έχει 12 ναυτικά μίλια παντού. Έχει θεωρήσει ότι μπορεί να έχει εναέριο χώρο μεγαλύτερο από την αιγιαλίτιδα ζώνη της».

Κλείνει με το ότι **«δεν μπορούμε να έχουμε τα πάντα, πρέπει να δώσουμε κάτι».**

Δηλαδή, ορίζει τρία πράγματα και τα ονομάζει «μαξιμαλιστική θέση» και «πράγμα αδύνατον».

Ας τα πάρουμε ένα ένα

Πρώτον. ΑΟΖ μέχρι την Κύπρο.

Καθόλο μαξιμαλιστικό. Προέρχεται απ' ευθείας από το Διεθνές Δίκαιο. Από τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982. Βρίσκεται σε ισχύ από το 1994 όταν είχε 60 υπογραφές. (όχι ακόμη την ελληνική, ώστε να μην θεωρηθεί ότι το «σπρώχνει» η Ελλάδα να ισχύσει). Μέχρι σήμερα το έχουν υπογράψει 168 χώρες του κόσμου. Σχεδόν όλες. Σήμερα πια, θεωρείται πηγή Διεθνούς Δικαίου ως διεθνές Εθιμικό Δίκαιο. Τι λέει λοιπόν αυτή η σύμβαση, από την οποία παράγεται η ελληνική αυτή θέση;

Το εξής απλό: όλα τα νησιά που μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη κατοικία ή οικονομική ζωή, έχουν ακριβώς τα ίδια δικαιώματα με χερσαία γη, δηλαδή δικαιούνται αιγιαλίτιδα ζώνη (χωρικά ύδατα και εναέριο χώρο), υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ.

Αντιγράφω το άρθρο 121 της Σύμβασης.

Άρθρο 121 Καθεστώς των νήσων.

1. Νήσος είναι μια φυσικά διαμορφωμένη περιοχή ξηράς που περιβρέχεται από ύδατα και βρίσκεται πάνω από την επιφάνεια των υδάτων κατά τη μέγιστη πλημμυρίδα.

2. Εκτός όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3, η χωρική θάλασσα, η συνορεύουσα ζώνη, η αποκλειστική οικονομική ζώνη και η υφαλοκρηπίδα μιας νήσου καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης που εφαρμόζονται στις άλλες ηπειρωτικές περιοχές.

3. Οι βράχοι οι οποίοι δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη διαβίωση ή δική τους οικονομική ζωή, δεν θα έχουν αποκλειστική οικονομική ζώνη ή υφαλοκρηπίδα.

Το σύμπλεγμα του Καστελλορίζου αποτελείται από 14 νησιά. Το ότι είναι κατοικημένα, είναι πασίγνωστο και ιστορικό δεδομένο.

Το σύμπλεγμα το Καστελλορίζου δικαιούται ΑΟΖ, όπως ακριβώς η Αττική, η Καβάλα, η Κέρκυρα, η Κρήτη, η Ρόδος, η Λέρος.

Εάν το Καστελλόριζο έχει ΑΟΖ, τότε η Ελλάδα συνορεύει θαλασσίως με την Κύπρο. Οι ΑΟΖ τους συνορεύουν.

Εάν το Καστελλόριζο δεν υπήρχε στον χάρτη, τότε η Ελλάδα δεν θα συνόρευε με την Κύπρο, αλλά η Τουρκία με την Αίγυπτο (δηλαδή, οι ΑΟΖ τους).

Τι κρίμα όμως, που το Καστελλόριζο και υπάρχει και ανθρώπινη διαβίωση μπορεί να συντηρεί αιώνες τώρα.

Η θέση της Ελλάδας δεν είναι μαξιμαλιστική.

Μαξιμαλιστική, ή μάλλον παντελώς παράλογη και επιθετική, είναι η θέση της Τουρκίας ότι είτε το Καστελλόριζο δεν υφίσταται, είτε δεν συντηρεί ανθρώπινη διαβίωση, είτε δεν ξέρω γω τι.

Δεύτερον. 12 ναυτικά μίλια «παντού».

Η ίδια η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας ορίζει ότι η αιγιαλίτιδα ζώνη εκτείνεται στα 12 ναυτικά μίλια. Σήμερα, ισχύουν τα εξής

7 χώρες έχουν από 13 ως 200 ναυτικά μίλια

142 χώρες έχουν ακριβώς 12 ναυτικά μίλια

1 χώρα (η Τουρκία) έχει 12 ναυτικά μίλια στη Μαύρη Θάλασσα και στην ανατολική Μεσόγειο, αλλά 6 ναυτικά μίλια στο Αιγαίο.

1 χώρα (η Ελλάδα) έχει 6 ναυτικά μίλια «παντού»

2 χώρες έχουν 3 ναυτικά μίλια, τα νησιά Παλάου και η Ιορδανία.

Τα νησιά Παλάου δεν έχουν κανέναν γείτονα και ήδη χρησιμοποιούν 200 ναυτικά μίλια ΑΟΖ. Το αν τα χωρικά ύδατα είναι 3 ή 6 ή 12 ή 200, είναι αδιάφορο.

Η Ιορδανία έχει ακτή μόνο σε μία ελάχιστη ζώνη 23 χιλιομέτρων. Θαλασσίως συνορεύει με Ισραήλ, Σαουδική Αραβία και Αίγυπτο. Δεν υπάρχει περιθώριο για εκτενέστερα χωρικά ύδατα, διότι τέμνονται με αυτές τις χώρες.

Ουσιαστικά δηλαδή, μόνο η Ελλάδα έχει λιγότερο από 12 μίλια «παντού». Έμφαση στο «παντού», διότι αυτό είπε και ο Ροζάκης. Τι εννοεί ο Ροζάκης; Εννοεί ότι θα μπορούσαμε να είχαμε 12 μίλια στο Ιόνιο (όπου δεν έχουμε γείτονα σε απόσταση μικρότερη των 24 μιλίων), αλλά 6 μίλια στο Αιγαίο. Προσέξτε, όχι ανατολικά των ανατολικών νησιών του Αιγαίου, αλλά ούτε και δυτικά. Αυτή είναι η θέση της Τουρκίας!

Μαξιμαλιστική λοιπόν είναι η θέση της Τουρκίας, δηλαδή η θέση του Ροζάκη. Η ελληνική θέση για 12 μίλια παράγεται κι αυτή από το Διεθνές Δίκαιο.

Τρίτον. Εναέριο χώρο μεγαλύτερο από την αιγιαλίτιδα ζώνη.

Προσέξτε το κόλπο. Λέει «μεγαλύτερο». Ναι, η Ελλάδα από το 1931 έχει 10 μίλια εθνικό εναέριο χώρο, αλλά 6 μίλια χωρικά ύδατα. (Ένα λάθος εδώ του κ. Ροζάκη. Η αιγιαλίτιδα ζώνη έχει δύο διαστάσεις: τα χωρικά ύδατα και τον εναέριο χώρο. Η φρασεολογία του κ. Ροζάκη δείχνει να ταυτίζει την αιγιαλίτιδα ζώνη με τα χωρικά ύδατα. Θα μου πείτε, λεπτομέρεια. Εντάξει). Η Τουρκία δεν αμφισβήτησε ποτέ τα 10 μίλια εναέριου χώρου ως το 1974. Από τότε ναι, σε καθημερινή βάση,

δηλαδή ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ που περνάει, παραβιάζει τον εθνικό εναέριο χώρο μεταξύ 6 και 10 μιλίων, για να δικαιολογήσει τις αντιρρήσεις της. Θα μας πει τότε ότι από το 1931 ως το 1974 «ξέχασε» να το αμφισβητήσει, και αυτό δεν συνιστά αποδοχή. Μάλιστα. Αν όμως επιστρέψουμε στο προηγούμενο σημείο, και επεκτείνουμε τα χωρικά ύδατα στα 12 (ή στα 10) ναυτικά μίλια, τότε πράγματι δεν θα έχουμε εναέριο χώρο «μεγαλύτερο από την αιγιαλίτιδα ζώνη» (δηλαδή, τα χωρικά ύδατα). Κανένας ελληνικός μαξιμαλισμός λοιπόν.

Συμπέρασμα.

Ο κ. Ροζάκης υιοθετεί στο ακέραιο τις θέσεις της Τουρκίας. Με το κύρος της θέσης του και του προσώπου του, μεταδίδει ηττοπάθεια στους Έλληνες, ότι δεν έχουμε δίκαιο, ότι ζητάμε πολλά, ότι εμείς είμαστε ο τραμπούκος της περιοχής. Αντιστρέφει την πραγματικότητα.

Το ότι 25 χρόνια μετά την άνοδο του Σημίτη στην εξουσία, θα είχαμε τους Σημιτοφύλακες αυτούς στην εξουσία γύρω από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κ. Μητσοτάκη, ποιος να το περίμενε;

Ναι, «να δώσουμε κάτι», να δώσουμε το ΕΛΙΑΜΕΠ στον Ερντογάν; ή μήπως είναι ήδη δοσμένο;

Υστερόγραφο. Όχι μόνο περί Χ. Ροζάκη, αλλά γενικότερα για το **casus belli**

Όσο αυτοί ποτίζουν με ηττοπάθεια τους Έλληνες, τόσο θα προσπαθώ να εκπέμπω αντισώματα.

Αιτία Πολέμου (casus belli). Πόσες φορές ακούσατε αυτόν τον όρο τα τελευταία 25 χρόνια, από το 1995;

Πολλές.

Πάντα με μία υποδόρια σκιά φόβου. Σωστά;

Η Τουρκία από το 1994 επέκτεινε τα χωρικά της ύδατα στα 12 μίλια στον Εύξεινο Πόντο και στην Αν. Μεσόγειο.

Λίγους μήνες μετά, τον Νοέμβριο του 1994, υπεγράφη η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας από το 60ο μέλος, και τέθηκε σε ισχύ.

Στις 31 Μαΐου 1995 υπέγραψε τη Σύμβαση και η Ελλάδα και την ενέκρινε.

Μόλις 8 ημέρες μετά, στις 8 Ιουνίου 1995, η Τουρκική Εθνοσυνέλευση αποφάσισε να μεταβιβάσει στην κυβέρνηση λήψη στρατιωτικών μέτρων εναντίον της Ελλάδας, σε περίπτωση εφαρμογής της Σύμβασης

από την Ελλάδα και ειδικότερα την επέκταση των χωρικών υδάτων από τα 6 ναυτικά μίλια.

Έχετε ποτέ ακούσει με σαφήνεια από δημόσιο πρόσωπο ότι το casus belli αντιβαίνει τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ και είναι, κατά τον τύπο και κατά την ουσία, παράνομο;

Όχι, ποτέ.

Ας δούμε τι λέει το άρθρο 2, παράγραφος 4:

«Όλα τα Μέλη στις διεθνείς τους σχέσεις θα απέχουν από την απειλή ή τη χρήση βίας, που εκδηλώνεται εναντίον της εδαφικής ακεραιότητας ή της πολιτικής ανεξαρτησίας οποιουδήποτε κράτους είτε με οποιαδήποτε άλλη ενέργεια ασυμβίβαστη προς τους Σκοπούς των Ηνωμένων Εθνών.»

(Σύνδεσμος)

Με απλά λόγια: η απειλή χρήσης βίας είναι ΠΑΡΑΝΟΜΗ.

Τώρα, ορισμένοι σκέφτεστε: ε δεν μπορεί να είναι έτσι ακριβώς, σίγουρα υπερβάλλεις.

Μάλιστα. Ας δούμε τι γράφει το ελληνικό υπουργείο εξωτερικών στην ιστοσελίδα του. Αντιγράφω

«Η συμπεριφορά αυτή της Τουρκίας παραβιάζει κατάφωρα θεμελιώδεις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών περί απαγόρευσης χρήσης ή απειλής χρήσης βίας (άρθρο 2, παρ. 4), περί ειρηνικής επίλυσης (άρθρο 2, παρ. 3) και περί καλής γειτονίας και ειρηνικής συνύπαρξης (Προοίμιο). Παράλληλα, δυναμιτίζει τη συμμαχική σχέση που οφείλουν να έχουν κράτη που μετέχουν στην ίδια Συμμαχία και αντίκειται στις βασικές αρχές στις οποίες στηρίζεται το ΝΑΤΟ (άρθρα 1 και 2 του Βορειοατλαντικού Συμφώνου).»

Είναι, ή δεν είναι το ίδιο;

Να μην πω «παράνομη». Να επαναλάβω την έκφραση του ελληνικού υπουργείου εξωτερικών

Το casus belli «παραβιάζει κατάφωρα θεμελιώδεις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών περί απαγόρευσης χρήσης ή απειλής χρήσης βίας (άρθρο 2, παρ. 4), περί ειρηνικής επίλυσης (άρθρο 2, παρ. 4) και περί καλής γειτονίας και ειρηνικής συνύπαρξης (Προοίμιο)». Καλό;

(Σύνδεσμος)

Ας δούμε τι λέει και η Britannica

«Causus belli, a Latin term describing a situation said to justify a state in initiating war. The United Nations charter provides that warlike

measures are permissible only if authorized by the Security Council or the general assembly or if necessary for “individual or collective self-defense” against “armed attack.”»

Δηλαδή, ότι το *casus belli*, όπως και γενικότερα όλα τα μέτρα σχετικά με πόλεμο, επιτρέπονται μόνο εάν εγκριθούν από το Συμβούλιο Ασφαλείας ή την Ολομέλεια του ΟΗΕ ή αν υφίσταται ατομική ή συλλογική αυτοάμυνα εναντίον ένοπλης επίθεσης.

(Σύνδεσμος)

Συμπέρασμα.

Γιατί τόσα χρόνια μονότονα ποτίζουν το δέντρο του φοβικού συνδρόμου στους Έλληνες;

Γιατί δεν μεταφέρουν στην κοινή γνώμη ότι το *casus belli* είναι απαράδεκτη και ανεπίτρεπτη απειλή που παραβιάζει τις αρχές του ΟΗΕ και θα πρέπει να το αγνοούμε;

Πηγή : www.antibaro.gr/article